

Marczinka Csaba

Az Apollón-effektus

nem tudsz felejteni egyszerűen...
 – nem vagy egy Dionüszosz-paródia,
 s bebaszástól emlékek nem ürülnek;
 sőt a bortól mintha kontúrozva,
 éles vonásokkal nyilallnának
 beléd, mint fénylő Szent Sebestyén-sebek

mint száraz pusztákon a fénycsíkok
 – úgy villannak fel az emlékeid,
 s ismétlődnek, mint családi videó
 jelenetei, mit mindenki megnéz
 néhányszor, míg nyúlóssá nem kopik...
 csak épp: itt a tragikus kép élesebb,

szinte ívfénnyel kiemelt jelikon!
 zord fenséggel vetül az idillképre

Nem-telenségeink

/négyes haiku-sor/

magyar nő-haiku

szépnek látszom bár:
 de ettől megijedek...
 – gyűlölöm magam

magyar férfi-haiku

imádom parád,
 mikor végképp legyengít...
 – így leszek paraszt!...

nemtelen pár

vagyunk, de minek?
 – mintha klónokká válnánk...
 együtt-magányban

„újélet“-effektus

váljunk hát, váljunk!...
 avagy „csak“ gyűlöljük?
 új lét – mínuszból?...

Valami szenti-mentál...

rontogattad szépen a kis életed – meg a másét is...
 gyáva voltál és sok... – bár akartál, avagy még
 /istenkém remény!/ pillanatig szerettél valahol bent
 titkon – túl sok volt bennünk elhazudott
 félelmekből, mikkel játszadoztál bután... mégis:
 volt Benned tűz meg – jobb napokon virulva –
 alkotó képzelet /bár még ebben sem nagyon hittél,
 nemhogy bennem/...; tán: én is félrevittem
 dolgaid olykor... – végül is te adtad szerelmünk föl!...
 Hittem benned és... – ezt soha nem bocsátom
 meg magamnak!
 /Ha netán neked mégis megbocsátok./
 Bár az emlékek: téged fojtogatnak!...

fe Lugossy László:
 Nagykanál
 2002

Szentendrei Vajda Lajos
 Stúdió - Gönczi Galéria